

Udfarter havde god Anledning til at erfare. Det hændte nemlig ofte under Sælfængsten, at vi bleve udestængte fra Skibet og under saadanne Forhold maatte trække vore store Skibsbaade med en større eller mindre Ladning Sælskind i indtil en Mils Vej over Isen.

En saadan Expeditions Udrustning burde bl. a. være forsynet enten med et Par lette, men stærke Baade paa Mejer eller Kilker, der saaledes kunde benyttes som Slæder, eller ogsaa med Slæder, forsynede med et Par gode og lette Sejldugsbaade til at slaa sammen; Baade maatte man selvfølgelig have for at kunne sætte over mulige Klarer eller større aabent Vand mellem Isen. I Baadene eller paa Slæderne stuvendes da, hvad man behøvede af Proviant, Klæder, Tælte, Instrumenter til f. Ex. én Maanedes Ophold paa Kysten. I Tilfælde af et muligt Landvand, som maaske, i al Fald for enkelte Strækninger, er højst sandsynligt, vilde jo Kysten ved Hjælp af Baadene paa allerletteste Maade kunne befares, og hvis ikke maatte der dog, i al Fald hist og her, være større aabne Klarer, der dog i høj

Grad vilde lette Expeditionens Fremtrængen. Proviantforsyningen vilde man vistnok efter al Sandsynlighed have god Lejlighed til at forstærke ved Rensdyr, Isbjørne o. s. v.

Med Hensyn til Vejrliget, da er dette i den Tid saa gunstigt som vel mulig. Det er lyst hele Døgnet rundt og Temperaturen netop passende, selv om Solen undertiden kan stege vel meget paa den hvide Is; ved at anvende Snebriller undgaar man dog let Ulemperne herved. Hvad Taagen angaar, er der kun ringe Anledning til at frygte denne saa langt inde i Isen, eftersom den mest holder sig til den ydre Iskant. Næsten hele den Tid vi laa fast, havde vi det dejligste Vejr, medens der uden for oftere var Taage og Storm; Erfaringen godtgjør ogsaa, at inde i Isen er der langt mindre Vind og Taage. I det hele er efter min Formening det, der med Ret kan indvendes mod et saadant Foretagende, kun lidet, og jeg tror, at, hvis det fik en dygtig Ledelse, maatte det efter al sandsynlig Beregning krones med Held.

En paatrængende Gjæst,

af A. Feddersen, Adjunkt.

En ny Landeplage, som rimeligvis kan blive temmelig ubehagelig, har vist sig i Finland og blev af Prof. O. M. Reuter omtalt i det finske Videnskabernes Selskabs sidste Møde den 17de Decbr. 1883; det er en Myre. Efter i Korthed at have omtalt de forskellige Fjender i vore Boliger, som ved Handelen ere komne her til Norden fra andre Lande, fortalte Prof. Reuter saaledes:

„De hidtil omtalte indførte Arter spille en forholdsvis ubetydelig Rolle imod det lille Insekt, som jeg nu vil til at omtale, og hvoraf jeg har flere levende Exemplarer. Dette Insekt er en lille, gul Myre af Slægten Monomorion, og en for vor Favna hidtil ukjendt Art. Denne Myre er den mindste af alle de Arter, som forekomme hos os; men den vil sikkert, dersom den faar Lov til at udbrede sig, blive den besværligste. Dens Artsnavn er M. Pharaonis, og dens oprindelige Hjemstavn er Algier, Palæstina og i det hele taget Jordens tropiske og subtropiske Egne. Herfra har den ved den stadig voxende Verdenshandel udbredt sig til nogle af Evropas største Handelsbyer. I Følge Andrès Værk om Hymenoptererne, (Tome II, Side 334), der udkom forrige Aar, har M.

Pharaonis akklimatiseret sig i Paris, Lyon, London, Kjøbenhavn, Hamburg o. s. v. Hertil kan jeg føje, at den i Følge nogle mig tilstillede Oplysninger ogsaa har vist sig i Kronstadt og Skt. Petersburg, samt at Kand. med. Bergroth tror at have fundet den i Tobolsk.

Der, hvor denne lille Myre er indvandret og har akklimatiseret sig, tager den udelukkende Ophold i Husene og forplanter sig saa hurtig, at dens Antal snart voxer til Tusinder. Sin Bolig anlægger den i Revner i Murene, og det er derfor umuligt at udrydde den, hvor den først én Gang har faaet Indpas. Herfra foretager den lange Udflugter i Huset, i det den ene gaar lige efter den anden i en lang uafbrudt Kjæde, altsaa i „Gaasegang“. Den søger nu hen til Fødevarerne og vender tilbage ad en anden Vej til sin Bolig, hvoraf der kan findes mange i samme Hus. Tusinder af disse smaa Myrer oversvømme Fødevarerne, saa at man ikke kan mærke, at de mindskes i Tal, selv om man dræber mangfoldige af dem. Det er dog ikke alene Fødevarer, de ødelægge, de gjennemgaae ogsaa Møbler og Planter for dér at bygge deres Veje, og de kunne saaledes gjøre ikke ringe Skade.

Det første Sted i Finland, hvor denne Myre iagttoes, var Åbo. En Dyrlæge i denne By bad mig nærmere undersøge en lille Myre, som i tusindvis forekom i hans Hus. Ved et Besøg dér fandt jeg den her omtalte Myre vandrende i lange Rækker, ikke alene i den Del af Huset, hvor hans Familie boede, men ogsaa i en Sidebygning, hvor der er et Bageri. Man klagede over dens Angreb paa Fødevarerne, og særlig paa Brødet i Bagerbutikken. Boer med „Æg“ havde Dyrlægen fundet under det Vat, som var anbragt mellem de dobbelte Vinduer. Bagersvendene troede, at den var indført med Melsækkene fra Skt. Petersburg, hvor de havde set lignende Myrer.

For nogle Dage siden besøgte jeg en Badeanstalt her i Helsingfors. Til min store Forbavselse saa jeg, at der paa Badekarret krøb nogle Exemplarer af den samme lille Myre, og Badekonen fortalte mig da, at naar hun gjemte Kjød eller Brød i sit Skab dér, varede det kun et Øjeblik, og alt var oversaaet med disse Myrer.

Det er saa meget mere betænkeligt med Fundet af denne Myre hos os, da den er hleven truffet paa Steder, der gjæstes saa meget af Folk, som en Bagerbutik og en Badeanstalt, fra hvilke den let kan føres videre enten

ved Brødet eller Klæderne. Og dens vidtstrakte Udbredelse kan paa ingen Maade ønskes, da den ikke er til at udrydde, hvor den én Gang er kommen. I det mindste kjender man endnu ikke noget Middel imod den.“

Saa vidt Reuters Fremstilling. Det følger af sig selv, at en Fremtoning som den her nævnte har megen Interesse i forskjellige Retninger; thi det er jo ikke faa Dyr, der i nyere Tider indføres ved Varetilførselen, og adskillige af dem holde ud under højst forskjellige Vejrslag og optræde allerede som virkelige Kosmopoliter. Det er især forskellige Biller og andre Insekter, som paa denne Maade have faaet en større Udbredelseskreds end før. Efter hvad jeg har bragt i Erfaring, er det ogsaa Tilfældet i Kjøbenhavn, hvorfra man allerede kan opstille en hel Række af saadanne Kosmopoliter, og det forekommer mig, at der netop paa dette Punkt er et Æmne, som af en sagkyndig burde afhandles i nærværende Tidsskrift. Det er som en Opfordring i saa Henseende, at jeg tillader mig at offentliggjøre det ovenstaaende. Dyrenes Udbredelse er jo ikke den mindst tiltalende Del af Geografien i det hele.

Mindre Meddelelser.

Skt. Petersburgs Folkemængde er efter Tællingen 1880 steget til 862,000, medens Moskva efter Tællingen 1882 har 750,000. Det viser sig altsaa heraf, at Evropa inden ret mange Aar vil faa sig en femte Millionby. De andre Millionbyer ere, som man véd, *London*, hvis Politidistrikt 1881 havde en Folkemængde af 4,764,000 eller en Del mere end Sverige, *Paris*, der 1881 havde 2,269,000 eller en Del mere end Danmark, *Berlin*, der 1880 havde 1,223,000, og *Wien*, der paa samme Tid havde 1,104,000.

De vigtigste Havne i Evropa. Det har selvfølgelig stor geografisk Interesse at vide, hvor stor Trafikken er i de forskellige Havne; men det kan være vanskeligt nok at faa paa-lidelig Oplysning derom. I Bladet „Ostsee-Zeitung“ findes en Del Opgivelser for Aaret 1882, og det viser sig heraf, at de ind- og udgaaende Skibe vare i Havnen ved:

	Tallet	Register Tons
<i>Liverpool</i>	16,400	7,400,000.
<i>Newcastle</i> med <i>Shields</i>	16,900	6,200,000.
<i>Hamburg</i>	12,400	6,000,000.
<i>London</i>	18,000	5,200,000.

Liverpool staar altsaa højest med Hensyn til Drægtigheden, og *London* højest med Hensyn til Tallet. I England er der ikke mindre end 3 Havne, der konkurrere med Hamburgs, som dog er den vigtigste paa Fastlandet, og det er altsaa rigtigt, at intet Folks Handel tilnærmelsesvis kan sammenlignes med Engskmændenes. „Der har aldrig været noget Folk eller nogen Stat med en saa uhyre Handel; hverken Tyrus eller Kartago i Oldtiden, hverken Italien i Midalderen eller Nederlandene noget senere kan stilles ved Siden deraf.“

Udvandringen til de nordamerikanske Fristater. Ved hver Folketælling, der foretages i disse Stater, gjør man sig mere

og mere Umage for at skaffe Oplysningerne saa fyldige som mulig. Dette er ogsaa i sin Orden; thi Udvandrerne til disse Egne blive efterhaanden mere og mere talrige, og den Rolle, som de spille derovre, bliver større og større. Ved den sidste Folketælling 1880 fandtes der i Følge „Quarterly Report af the Bureau of Stat.“ (Nr. 3. 1881—82; Washington, 1882) i Fristaterne 50 Mill. Mennesker, og heraf vare 6½ Mill. fødte i Udlandet. Af disse vare:

2 Mill. fra Tyskland,	170,000 fra Skotland,
2 Mill. - Irland,	100,000 - Kina,
700,000 - England,	100,000 - Frankrig,
200,000 - Sverige,	64,000 - Danmark,
200,000 - Norge,	o. s. v.

Siden 1820 er der indvandret 10 Mill., og Tallet har længe været i Stigen. 1848 var Tallet paa Udvandrerne 250,000, og det sank saa 1862 ned til under 100,000; men siden den Tid har det stadig været over 100,000, og det var 1880 600,000 og 1881 endog 700,000. Den kinesiske Indvandring begyndte 1855 med 4000 og steg 1880 til 100,000. Fra Norge kom 1878 5,000, men 1880 23,000 og 1881 27,000, fra Sverige 1878 6,000, men 1880 47,000 og 1881 56,000, og fra Danmark kom 1878 3,000, 1880 9,000 og 1881 9,000. I det sidste Tiaar har Evropa sendt 2½ Mill. Mennesker til Fristaterne, altsaa flere end Folketallet i Danmark.

Kinesisk Statshøjhed. At Kineserne have underlige Forestillinger om mangfoldige fremmede Forhold, vide vi alle; men det vil dog vistnok alligevel vække Forundring, naar man hører følgende:

Timeskorrespondenten i Shanghai har faaet fat i en Bog, som omhandler Kinas Forhold til fremmede Magter; denne Bog er meget vidtløftig og tillige meget dyr. Man ser af den, at Kina regner sig som Overherre ikke alene over Ko-